

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησι . . . Φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς ἑξαετίας . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑβ-
ραϊστῇ . . . Φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΓΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησι . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς ἑξαετίας . . . Μετ. 1
Ἐκτός τῆς Τουρκίας . . . Φρ. γρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἔχουσιν . . .
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται πρὸς τὸν Διῶ (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐργέστην Κουρτίου) Ἡ Ἑλλή-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
περὶ τῶν ὀπλῶν τοῦ Ἀχιλλέως κρίσις (Ἐκ τῶν τοῦ Ὀβιδίου
μεταμορφώσεων).—Ποικίλα.—Οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ Μάγντες.—(Μυρ-
τίλου) Τὸ Μέλλον ἀόρατον.—Ἡ Δευτέρα Μήνηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ προσοχὴ τῆς Εὐρώπης ἀπάσης στρέφεται νῦν ἀπὸ
τῆς δανικῆς πρωτεύουσας, ὅπου ἐτελέσθησαν ἑορταί,
σπανιώτατα ἀπαντῶσαι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἡγεμονικῶν
οἰκῶν τῆς Δύσεως, εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν.
ἔνθα μεγάλη ἐπικρατεὶ ἑλλίς περὶ πραγματώσεως τοῦ
ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑφισταμένου σχεδίου συνεντεύξεως
τῶν αὐτοκρατόρων Ρωσίας καὶ Γερμανίας. Καίτοι ἀμφι-
βολαί ἐπικρατοῦσι περὶ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ γενήσεται ἡ
τῶν δύο ἰσχυροτέρων τῆς Δύσεως ἡγεμονῶν συνέντευξις,
οὐχ ἥττον δυνατόν εἰπεῖν μετὰ μείζονος πιθανότητος ὅτι
ὡς τοιαύτη πόλις ἔσται τὸ Κίελον μᾶλλον ἢ ἡ πρωτεύου-
σα, παρὰ τὰς ἐν ταύτῃ γενομένας ἥδη προπαρασκευὰς
πρὸς ὅσον οἶόν τε λαμπρὰν δεξίωσιν τοῦ αὐτοκράτορος
Ἀλέξανδρου καὶ τὴν πρὸ ἐβδομάδος ἥδη μετὰβασιν ἐκεῖ
ἐνὸς τῶν ἐμπίστων τοῦ τσάρου ἀνδρῶν πρὸς διευθέτησιν
τῶν κατὰ τὴν παρουσίαν τῆς Α. Μ. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Κιέλου
προβαλλόμενοι λόγοι ἀνευρίσκονται ἴσως ἐν τῇ τάσει
τοῦ ἀποδοῦναι τὰ ἴσα καὶ ἐν τῇ κατὰ γράμμα ἐκπληρώσει
τῶν ὑπὸ τῆς λεπτοτάτης διεθνούς ἐθιμοτυπίας ἐπιβαλ-
λομένων καθηκόντων. Ἡ πρώτη τοῦ αὐτοκράτορος Γου-
λιέλμου πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν Γ' γενομένη ἐπίσκεψις
ἦτο κυρίως ἀνταπόδοσις τῆς εἰς τὸν πάππον γενομένης
ἐπισκέψεως τοῦ τσάρου τῷ 1887· ἡ δευτέρα ἦτο πραγμα-
τικὴ ἐπίσκεψις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, χρή-
ζουσα κατ' ἀνάγκην καὶ ἀνταποδόσεως· ἡ ἐπίσκεψις αὕτη
ἐγένετο ἐν παραθαλασσίᾳ πόλει τῆς Ρωσίας, ἐν Νόρβα,
ἐπομένως δὲ κατάλληλον κρίνεται ν' ἀνταποδοθῇ ἐν πα-
ρακτῇ ὡσαύτως πόλει, ὡς τοιαύτη δὲ κατάλληλος κρίνε-
ται τὸ Κίελον, τοῦ τσάρου μάλιστα ἐπανακάμπτοντος εἰς
τὰ βασίλεια αὐτοῦ οὐχὶ διὰ ξηρᾶς ἀλλὰ διὰ θαλάσσης.
Ταῦτοχρόνως λέγεται ὅτι τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον
δὲν θὰ συνοδεύσῃ ἡ αὐτοκράτειρα, ἅτε τῆς γερμανίδος
αὐτοκρατείας ἀπούσης ἀπὸ τῆς ἐν Νόρβα συνεντεύξεως.

Οὕτως ἢ ἄλλως ἡ συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκρατόρων
θεωρεῖται ὡς βεβαία καὶ ἀπὸ τοῦδε τὰ γερμανικὰ φύλλα
διὰ μειλχίου γλώσσης ἀγωνίζονται νὰ διασκεδάσωσι τὴν
ἐμποιμθεῖσαν κακὴν ἐντύπωσιν ἐν Πετρούπολει καὶ Μό-
σχᾳ ἐπὶ τοῖς γραφείοις ἄλλοτε κατὰ τε τῶν ἐν τοῖς μεθο-
ρίοις διεξαχθεῖσων στρατιωτικῶν παρασκευῶν καὶ κατὰ
τοῦ ρωσικοῦ ρουβλίου. Καὶ ἀληθῶς μεγάλη ὑπάρχει ἡ
μεταβολὴ ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τῆς
γερμανικῆς κυβερνήσεως, ὡς δεικνύται ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ
τσάρου ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων ὡς θερμοῦ προστάτου
τῆς εἰρήνης, ὡς ἀποφεύγοντος τὴν διατάραξιν τῆς εὐ-
ρωπαϊκῆς ἡσυχίας, ὡς ζητοῦντος τὴν ἀποσόβησιν σοβα-
ρῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωπότητος, οἷα τὰ προκύπτοντα ἐκ
μεγάλων καὶ δεινῶν πολέμων, ἐκ φοβερᾶς ἀνθρωποκτο-
νίας. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ὅμως τῶν προσδοκωμένων ἀποτε-
λεσμάτων ἐν τῇ πολιτικῇ δυνατόν εἰπεῖν ἀνευ φόβου δια-
ψεύσεως ὅτι οὐδεμία θὰ ἐπέλθῃ τροποποίησις τῆς πολι-
τείας τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετρούπολεως ὅπερ, ἐπανει-
λημμένως δοκιμάσαν τὴν φιλίαν τῶν ἐν Βερολίνῳ, δυσχε-
ρῶς πλέον παραπέιθεται εἰς συνομολογίαν συνδυασμῶν
μετὰ τῆς Γερμανίας, ἀποληγόντων εἰς κραταίωσιν τῆς
δυνάμεως καὶ τῆς ἐπιρροῆς ταύτης ἐπὶ βλάβῃ τῆς τῆς
Ρωσίας. Ἡ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης προσδοκωμένη
συνέντευξις Ἀλέξανδρου τοῦ Γ' καὶ Γουλιέλμου τοῦ Β'
εἶναι ἀπλῆ ἐκπλήρωσις καθηκόντων αὐστηρᾶς διεθνούς
ἐθιμοτυπίας, συμβαλλομένη μόνον εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν
σχέσεων τῶν ἡγεμονικῶν οἰκῶν τῶν Ρωμανῶν καὶ τῶν
Χοχεντσόλεων, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν πο-
λιτικῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν. Ἡ βραδύτης τῆς ἀντε-
πισκέψεως μάλιστα, συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης,
τεκμηριοῖ ὅτι ἀδίκως ἐνιοι τῶν ἐν Εὐρώπῃ κύκλων ἐπί-
στευσαν ἐπὶ τὴν μετατροπὴν τῶν ἐν Ρωσίᾳ φρονημάτων
καὶ ἐπὶ τὴν ἀνατροπὴν τῶν σπουδαιοτάτων ἀποτελεσμά-
των τῆς ἐν Κρονστάδῃ παρουσίας τοῦ ὑπὸ τὸν ναύαρχον
Ζερβαὶ γαλλικοῦ στόλου, τῆς ἐνισχυσάσης τὸν γαλλορ-
ωσικὸν σύνδεσμον καὶ θεσάσης τὰς βάσεις τῆς συμπρά-
ξεως τῆς αὐτοκρατορικῆς Ρωσίας μετὰ τῆς δημοκρατι-
κῆς Γαλλίας.

Καὶ τὸ ζήτημα δὲ τῆς ἐν Νανσὺ παρουσίας τοῦ προέ-
δρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἐπὶ ταῖς σήμερον ἐν τῇ
ἀνατολικῇ ταύτῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Γαλλίας τελομέναις ἐορ-
ταῖς τῶν γυμναστικῶν ἐταιριῶν, οὐ μικρὰν κέκμηται
σπουδαιότητα. Βεβαίως τὸ ζήτημα, ἐξεταζόμενον ἐντὸς
τῶν ἀρμοδίων αὐτῷ ὁρίων, θεωρεῖται ὡς ἐσωτερικὸν
μᾶλλον, ὡς ἀφορῶν εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ ὅλως πράγματα καὶ